

वा० रा०

॥ १०८ ॥

॥ ४ ॥ अग्रे द्विजप्रयाणं प्रयाणे कल्याणाय ॥ प्रयांतु उक्तयान युग्यैरिति शेषः ॥ दूताजनकदूताः ॥ ५ ॥ चद्वयंचित्यफलं पादपूरणमात्रार्थं ॥ ६ ॥ दूतानां त्रिदिनगम्योपि मा-
गंश्चतुरंगबलोपेतप्रयाणत्वाच्चतुर्दिनं वा सोमध्येश्रुत्वा दशरथागमनं ॥ ७ ॥ राजानमासाद्य मुदितो हर्षययौ ॥ मोदस्यैवाधिकावस्था हर्षइति भेदः ॥ ८ ॥ ९ ॥ वीर्यं शौर्यं
॥ १० ॥ वसिष्ठे इन्द्रसादृश्यं पूर्णधर्मत्वेन ॥ विघ्नाः कन्यादानप्रतिबंधाः ॥ ११ ॥ राघवैः सह संबंधं प्राप्य पूजितं मे कुलं नरेन्द्र सर्वराजश्रेष्ठ ॥ संवर्तयितुं निर्वर्तयितुं विवाहमित्य

वसिष्ठो वामदेवश्च जाबालिरथ कश्यपः ॥ मार्कण्डेयस्तु दीर्घायुर्ऋषिः कात्यायनस्तथा ॥ ४ ॥ एते द्विजाः प्रयांतव्येस्यंदनं योजयस्व मे ॥
यथा कालात्ययो न स्याद्दूताहित्वरयंति मां ॥ ५ ॥ वचनाच्च नरेन्द्रस्य सेना च चतुरंगिणी ॥ राजानमृषिभिः सार्धं व्रजंतं पृष्ठतो न्वयात् ॥ ६ ॥
गत्वा चतुरहं मार्गे विदेहानभ्युपेयिवान् ॥ राजा च जनकः श्रीमान् श्रुत्वा पूजामकल्पयत् ॥ ७ ॥ ततो राजानमासाद्य वृद्धं दशरथं नृपं ॥ मु-
दितो जनको राजा प्रहर्षं परमं ययौ ॥ ८ ॥ उवाच वचनं श्रेष्ठो नरश्रेष्ठं मुदान्वितं ॥ स्वागतं ते नरश्रेष्ठं दिष्ट्या प्राप्तोसि राघव ॥ ९ ॥ पुत्रयो-
रुभयोः प्रीतिं लप्स्यसे वीर्यनिर्जितां ॥ दिष्ट्या प्राप्तो महातेजा वसिष्ठो भगवानृषिः ॥ १० ॥ सह सर्वैर्द्विजश्रेष्ठैर्देवैरिव शतक्रतुः ॥ दिष्ट्या
मेनिर्जिता विघ्नादिष्ट्या मे पूजितं कुलं ॥ ११ ॥ राघवैः सह संबंधाद्दीर्घश्रेष्ठैर्महाबलैः ॥ श्वः प्रभाते नरेन्द्रत्वं संवर्तयितुमर्हसि ॥ १२ ॥ यज्ञ-
स्यांते नरश्रेष्ठं विवाहमृषिसत्तमैः ॥ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा ऋषिमध्ये नराधिपः ॥ १३ ॥ वाक्यं वाक्यविदां श्रेष्ठो प्रत्युवाच महीपति ॥ प्रतिग्र-
हो दातृवशः श्रुतमेतन्मया पुरा ॥ १४ ॥ यथा वक्ष्यसि धर्मज्ञ तत्करिष्यामहे वयं ॥ तद्वर्तिष्ठं यशस्यं च वचनं सत्यवादिनः ॥ १५ ॥ श्रुत्वा
विदेहाधिपतिः परं विस्मयमागतः ॥ ततः सर्वे मुनिगणाः परस्परसमागमे ॥ १६ ॥

प्रिमेणान्वयः ॥ १२ ॥ यज्ञांते अवभृथे ॥ १३ ॥ प्रतिग्रहः कन्या-
गवादीनां दातृवशः यदि दाता ददाति तदा प्रतिग्रहं प्रतिगृहीतेति स्थितः ॥ एतद्वाक्यं मया श्रुतं क्षत्रियतया प्रतिग्रहधर्मस्याद्याप्यज्ञानमेव सांप्रतमेवानुभवो भविष्यति इति श्रुतमि-
त्युक्तं ॥ १४ ॥ अतो यथा त्वं वक्ष्यसि तद्वयं करिष्यामहे ॥ १५ ॥ विस्मयं कन्याया वीर्येण शुल्केन जितत्वात् मदनुमत्यनुपेक्षायामपि राज्ञो विनयेन तादृशवचनाद्विस्मयः ॥ १६ ॥

वा० कां०

॥ १०८ ॥